

מ"י 29331/05/19 - מדינת ישראל מדינת ישראל נגד מוחמד סלאמה

בית משפט השלום באילת

מ"י 29331-05-19 מדינת ישראל נ' סלאמה
תיק חיצוני: 202014/2019

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
מבקשים	מדינת ישראל מדינת ישראל
נגד	
חשודים	מוחמד סלאמה

החלטה

במהלך הליך המעצר התברר כי החשוד היה אזוק ברגליו בעת חקירתו. המשטרה הסבירה זאת בכך שהחשוד נחקר בעבירת פשע חמור, שוד, ודבר זה כשלעצמו מקים מסוכנות כלפי חוקר המשטרה. החוקרת היתה לבדה ומדובר היה במספר עצורים.

על כן מוצדק היה איזוק החשוד, לטעמה של המשטרה.

מנגד טוען החשוד כי על המשטרה לספק כוח אדם ולא לאזוק את החשוד וברגליו. אין לאזוק בהתאם לסוג העבירה, אין לאזוק כלל אלא אם מתעורר הצורך, בשל התנהגותו של חשוד ספציפי, לאזוק.

הוא מצטט מספר החלטות שלפיהן לא קיימת חובת איזוק אוטומטית לגבי אף עבירה, ויש לשקול כל מקרה לגופו. יש לרשום מזכר המסביר את האיזוק ועל השופט הדן בהארכת המעצר לשקול אף את העובדה שהחשוד נאזק שלא כדין במסגרת שיקוליו.

דין והכרעה:

אכן במקרה הנוכחי לא הובא בפני נימוק קונקרטי לגבי הסיבה שבגללה החשוד נאזק ברגליו ובהעדר נימוק כזה, לא מוצדקת היתה אזיקתו בשעת חקירתו. יש באיזוק כזה משום הטלת לחץ בלתי סביר על הנחקר. מי שמעוניין בחקירה נקייה ואמיתית היא בראש ובראשונה המשטרה עצמה. לא הרי חשוד המודה בביצוע עבירה כשהוא אזוק כהרי חשוד המודה בביצוע עבירה כשהוא חופשי, משוחרר ונינוח. ערכה של הודאה (או כל אמירה המפלילה את החשוד) במקרה השני רב הרבה יותר מאשר במקרה הראשון. אין זאת אומרת שלא יכול להיות מקרה בו - כשכלו כל הקיצין - אין ברירה אלא לאזוק את החשוד, קודם בידיו ורק אחר כך ברגליו, אך מקרה כזה שומה עליו להיות משוחרר מהעבירה בה נחשד החשוד ותלוי בהתנהגותו של החשוד בשעת החקירה או סביב זמן החקירה. היות וכך - קיימת חובת תיעוד, על מנת שתוצר שקיפות.

צודק ב"כ החשוד כשהוא מבקש שאקבע כי אין לאזוק חשוד בחקירה שבה אין חשד להימלטות, או שאין אינדיקציה ספציפית לאלימות מצידו - ואל לו לשיקול להיות חומרת העבירה. גם אז, חלה חובת הנמקה על ידי עריכת תזכיר כאשר גם תזכיר זה יהא נתון לבחינת בית המשפט.

המזכירות תעביר החלטה זו למשטרת אילת.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ט, 27 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.